

Tjenestetid faar en i Forhold til Lønningen ikke ringe Forsjorgelse; medens derimod den Kapital og Livrente, som sceniske Kunstnere, der afflediges i en ung Alder, ville opnaa, er temmelig ringe i Forhold til deres Lønning. Endvidere ses det ogsaa, at de Procenter, der erholdes ved Indkjøb af Livrenter, for en Del Aldere ere saa ringe, at man, som allerede berørt tidligere, neppe vil kunne tilraade at kjøbe Livrenter, medmindre Rentefoden skalde staa meget laot.

At den af Theatret givende Forsjorgelse, der udredes i Form af en Sparekapital, altid vil kunne bæres af den dannede Fond, behøver ingen nærmere Forklaring, og jeg skal derfor indskrænke mig til at henpege paa, hvor stort et Gode der herved opnaas for den lavere stillede Del af Personalet som Koret og det lavere Balletpersonale i Sammenligning med den hidtidige Tilstand og med et forholdsvis ringe Offer for Theatret, en Betragtning, der faaar saamegen større Betydning, naar der henfes til de forskjellige Maader, hvorpaa Theatret i Erkjendelsen af Nødvendigheden af at gjøre Noget for disse Klasser, i de senere Aar har søgt at støtte Dannelsen af en Fond til deres Understøttelse.

De feuberettigede Kunstnere og undtagelsesvis enkelte med dem ligestillede Embedsmænd skulle ved Affledigelse have Pension, $\frac{20}{60}$ af deres Lønning efter 15 Aars Tjeneste stigende med $\frac{1}{60}$ for hvert Aars længere Tjenestetid indtil $\frac{40}{60}$. Denne Skala er ganske vist noget mindre gunstig, end hvad der tidligere har været Tilfældet; men, naar der henfes til den unge Alder, hvori de sceniske Kunstnere ansættes ved Theatret, maa de dog anses for at blive heldigere stillede end andre Embedsmænd i Staten; men derhos staar der endnu tilbage at godtgjøre, at Fonden kan bære sig. I denne Henseende maa man imidlertid først klare sig, hvad der maa forstaaes ved, at Fonden kan bære sig; det skalde synes, som om Fordringen ganske simpelt maatte være, at man til et hvilket som helst Dieblisk kunde affledige hele Personalet med den hver Enkelt i Forhold til Tjenestetid og Lønning tilkommende Pension, og det vilde ogsaa være berettiget, naar Fonden havde virket uforandret gennem flere Generationer; men, naar et saadant Pensionsfond nu oprettes, kan denne Fordring i det Tidligste først tilfredsstilles henimod Forløbet af det Antal Aar, hvortil en Kunstnergenerations fulde Virketid kan ansættes, da dette er Betingelsen for, at de heldige og uheldige Chancer kunne ophæves hinanden, hvilket forøvrigt senere skal blive godtgjort mere fuldstændigt. At der saaledes maa theoretisk medgaae cirka 40 til 45 Aar for at Fonden skal kunne bære sig, kunde maaske fremkalde Betenkelighed, da der ingen Garanti er for, at en nu vedtagen Ordning forbliver uforandret i saamange Aar; men i Praxis vil man upaatvivlelig altid kunne indbegaae de for Fonden farlige Følger af forandrede Bestemmelser, selv om de gaar ud paa en fuldstændig Afslutning, naar Bestyrelsen iagttager det Fornødne. Selvfølgelig vil nemlig en Afslutning af Fonden neppe blive vedtagen ganske pludseligt uden foregaaende Diskussion, og Bestyrelsen vil saaledes have det i sin Magt, saasnart Spørgsmaalet er reist, at affledige alle de yngre Kunstnere, forinden deres Tjenestetid naaer op til 15 Aar, og om fornødent at antage dem paany uden Pensionsret og derved at befrie Fonden for de unge Pensionister, som uagtet de faae ringere Pensioner, dog medføre Fonden de største Byrder, ligesom den ogsaa ved Forsjorgelser af Gager til Kunstnere med over 15 Aars Tjenestetid kan udelukke Forsjorgelserne fra Pensionsret.

Der er anstillet en Kalkule over Status af denne Fond, betragtet som en særskilt Pensionsfond, efter et Lidsrum af 41 Aar, hvorved der dog ikke er taget Hensyn til de Embedsmænd, som Theatret undtagelsesvis maatte give Pensionsret, men kun til de feuberettigede Kunstnere; under denne Forudsætning vil Fondens aarlige Indtægter blive i Tiden, naar alle de nu ansatte kongelige Kunstnere ere afgaaede:

5% af de feuberettigede Kunstneres Lønning 53,800 Rb.	2,690 Rb.
2% af Forestillingsindtægten ansat til 200,000 Rb.	5,000 —
Debutantsku ansat til	300 —

Tilfammen 7,990 Rb.

Dette Beløb vil imidlertid først naas succesive, og det har derfor været nødvendigt at gaa ud fra de i Dieblisset ved Theatret ansatte feuberettigede Kunstnere uden Igl. Ansættelse og at tænke sig, hvorledes de nu kongelig ansatte vilde gaa af og erstattes af yngre Kræfter; om denne Afgang, som er tænkt tilendebragt i Løbet af 25 Aar eller ved Udgangen af Theateraaret 1896/97, i Virkeligheden vil ske hurtigere eller langsommere, er i og for sig ligegyldigt, da det kun medfører, at dette Forslags fulde Virkning indtræder noget tidligere eller senere, dernæst har man fra Aar til Aar fordelt de til Disposition staaende Lønningsbeløb paa de Kunstnere, der hver Aar antages at være i Tjeneste, og gennemført dette for et Lidsrum af 41 Aar, saaledes som dette ses af de hoslagte Tavler Nr. 2 a, b, c, d. Ved denne Fordeling er forøvrigt Forholdet blevet noget uheldigere end efter det foransøgte paa de tidligere faktiske Forhold støttede